

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๑ ความทั่วไป	๑
บทที่ ๒ ความรับผิดทางแพ่ง	๓
บทที่ ๓ ความรับผิดทางละเมิด	๕
๓.๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแพทย์กับผู้ป่วย	๗
๓.๒. การทำโดยประมาท	๙
๓.๓. ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำและผล	๑๐
๓.๔. การกระทำนั้นก่อให้เกิดความเสียหาย	๑๑
บทที่ ๔ ความยินยอม	๑๑
บทที่ ๕ บุคคลที่ต้องร่วมรับผิด	๑๔
๕.๑. ความรับผิดของสถานพยาบาล	๑๘
๕.๒. ความรับผิดของนายจ้าง	๑๙
บทที่ ๖ ศัลยกรรมตกแต่งและเสริมสวย	๒๐
บทที่ ๗ เหตุไม่ต้องรับผิด	๒๓
บทที่ ๘ ค่าสินไนมหดเห็น	๒๖
บทที่ ๙ ความรับผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ	๒๗
บทที่ ๑๐ การดำเนินคดีเกี่ยวกับความรับผิดทางการแพทย์	๒๗
บทที่ ๑๑ การเรียกร้องค่าเสียหายในกรณีอื่น	๒๔
บทที่ ๑๒ ความรับผิดทางอาญา	๒๕
บทที่ ๑๓ หนังสือแสดงเจตนาเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล	๒๙
บทที่ ๑๔ การพัฒนาแนวทางในการเยียวยา	๓๗
ภาคผนวก	
๑. พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๗	๖๙
๒. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๗	๗๔
๓. พระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๓๑	๙๖
๔. พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติพ.ศ. ๒๕๓๐	๑๐๔
๕. กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการตามหนังสือเจตนาไม่ประสงค์จะรับบริการสาธารณสุขที่เป็นไปเพียงเพื่อยืดการตายในภาวะสุดท้ายของชีวิตหรือเพื่อยุติการทรมานจากการเจ็บป่วย พ.ศ.๒๕๓๓	๑๒๔